

"איני אוהב, תבוא מארה עליו, החשמל הזה! לא, איני אוהב! כמו זר

הוא נחשב לי, כגוף בלא נשמה או כנשמה בלא גוף. כל רוח אין בקרבו.

רוּח חיים אין בו. לא הוא דולק, אלא מאיר, לא מקדיח מבפנים ולא

מעלה להבים מבחוץ ולא משמיע קול. סתם מאיר כגולם, ואורו שוה,

לא חסר ולא יתר, בלא להבה וניצוץ. זהו, יודעים אתם, נובלות אור,

אור מת וצונן, ישן-נושן, שלאחר ככלות הכל. [...] מה יעשה אדם

מישראל לאור החשמל הזה? – יתפלל תפילה בהתלהבות ובדבקות

והתפשטות הגשמיות? יעשה תשובה גדולה? יסגף עצמו? ישב בתענית?

יערוך תיקון חצות? חה-חה... נו-נו! לא יעשה ולא כלום. [...] כשאדם

מקשט, יודעים אתם, תארים ברב וגאון בישראל הוא מקשט ואומר: הרב

המאור הגדול, בוצינא קדישא, נר ישראל... שמא: הרב החשמל הגדול,

וולט קדישא, שלוש מאות ואט או ששת אלפים ושש מאות ואט!.. [...]

יפה תלמוד־תורה לאור הנר! הנר כזית ונפשי כלפּיד, שלהבת אש...״

חיים הזז, יידורות הראשוניםיי, ריחיים שבורים,

תל־אביב תשכייח, עמי 39–41

יידורות הראשונים", סיפורו של חיים הזז (1898–1973), ראה אור תחילה בקובץ הסיפורים "ריחיים שבורים" בשנת תש"ב, ונודע בסעודות וברשימות המאכלים עתירות השמות והתיאורים שבו.

הסיפור העסיק חוקרים רבים.
יזהר סמילנסקי הפליא לתאר
את לשונו,¹ דן מירון דן באידיליה
הנפרשת בו וגילה את סדקיה²
ושמואל ורסס סקר את גלגולי
מוטיב "האורח הנודד" המגולם
בסיפור בדמות "בעל המחבר".³
ואלה הם רק קצות דרכיו.

הקטע המובא לרגל חג האורים נלקח מאחד מן המונולוגים של נלקח מאחד מן המונולוגים של אינו פוסק מגריסה, והוא מועתק כאן כגרסתו האחרונה. בקטע קובל ר' זונדלה על המצאת נורת החשמל, והחסרונות שהוא מונה באורה הם שבחי הנר במובלע.

ב"מעשה מרכבה" בספר יחזקאל, עמדה מראשית שימושה המודרני במוקד הוויכוחים על חילון לשון הקודש, ובכמה חוגים חרדיים משמעותה החדשה אינה מקובלת גם בימינו אלה. הקדמה הטכנולוגית התקבלה בברכה בבית הכנסת בברדיצ'ב כפי שנשקף מן הכתובת בתמונה הסמוכה, אך לא התמורה בלשון שבאה בעקבותיה – והנורות שבשלט נותרו "נרות עלעקטרי". היפוכו של דבר בלשון הזז. הזז מעמיד הן את הטכנולוגיה הן את הלשון בהקשרן ההיסטורי: רי זונדלה מתקשה לקבל את הקדמה

הטכנולוגית המתיימרת להחליף את הנר באור החשמל. הוא טוען שאין בו נשמה ואין בו קדושה. אבל אף על פי שהוא נוקט מילים שאין בו נשמה וואט – ובנוסח מוקדם אף נוקב בשם החברה זרות כמו \mathbf{n} ולט ווואט – ובנוסח מוקדם אף נוקב בשם החברה

הגרמנית א.א.ג.⁵ – אין הוא מרחיק עד המילה אלקטרי, והמילה חשמל רגילה בפיו. סוף דבריו של רי זונדלה הם למעשה פרודיה על המשמעות החדשה, הנוטלת מן המילה חשמל כל קדושה, עד כדי כך שאף על פי שמקורה קדוש היא עומדת בסתירה לשימושי קודש כמו תוארי רבנים וגאונים.

סוגיית הלשון לעולם סבוכה ורגישה היא ובייחוד בתקופות של שינוי ועימות, מאחר שאין היא מביעה בלבד אלא גם קובעת תודעה ומשפיעה על עמדות. ובפרפרזה לפתגם ידוע אפשר לומר: בעל האוו.

- 1. יזהר סמילנסקי, ייתזמורו של הטקסט בסיפורי הזזיי, חיים הזז: האיש ויצירתו, בעריכת די לאור, ירושלים תשמייד, עמי 35–50.
 - .2 די מירון, חיים הזז, מרחביה 1959, עמי 27-41.
- 3. שי ורסס, "מחבר יהודי בגלגוליו: עיון בידורות הראשוניםי לחיים הזז", ממנדלי עד הזז, ירושלים תשמ"ז, עמי 367–372.
- 1. ייהארון הזה והנרות עלעקטרי אשר בתוכו נדב רי שלום בייר חיים דוד גערשאויג. שנת תשייכ-1960יי.
- החברה הגרמנית, AEG = Allgemeine Elektricitäts-Gesellschaft . אשר ייצרה בברלין נורות חשמל החל מסוף המאה התשע־עשרה.

ברכה דלמצקי־פישלר